

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817214375
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817214375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516, proti žalovanej X. M., trvale bytom P., I. XXX/XX/X, o zaplatenie 1.370,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z dňa 04. júna 2018, č.k. 5Csp/200/2017-57, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.050,46 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 31.8.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,26 %. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.370,86 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 30.8.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vzhľadom k tomu, že vo veci išlo o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, skúmal, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd uviedol, že v konaní bolo preukázané, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500105918 - bolo žalobcom jednostranne vystavené dňa 4.3.2015 a okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6 zmluvy o úvere sa tam uvádzajú aj ďalšie údaje, ako je dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátum konečnej splatnosti úveru. Údaje o termínoch splátok úveru a konečnej splatnosti úveru sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Tieto údaje však neboli súčasťou návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca ich uviedol len do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 4.3.2015, preto toto oznámenie je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka potrebné považovať za nový návrh zmluvy. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovanej k akceptácii tohto oznámenia nedošlo, súd toto oznámenie nepovažoval za súčasť zmluvy o úvere. Z uvedeného potom súd konštatoval, že zmluva o úvere nemá všetky obligatórne náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v nej absentuje údaj o dátume splatnosti splátok úveru, ako aj dátum o konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomuto nedostatku je potom potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanej poskytnutá, nie na úroky a poplatky. Z obsahu zmluvy, ako aj z tvrdení žalobcu v žalobe vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej sumu 1.170 eur a žalovaná mu celkovo uhradila sumu 119,54 eur. Tieto skutočnosti neboli v

konaní zo strany žalovanej namietané, preto ich súd považoval za nesporné. Žalobca potom má nárok na zaplatenie sumy 1.050,46 eur (1.170,- eur mínus 119,54 eur). Vzhľadom k tomu, že žalovaná úver riadne nesplácala, žalobca jej listom zo dňa 19.7.2015 oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok 2, 3, 4 v sume celkom 152,62 eur a pokiaľ sa s úhradou ktorejkoľvek z týchto splátok dostane do omeškania o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, žalovaná stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinná zaplatiť naraz. Žalovaná si oznámenie neprevzala v úložnej dobe a dňa 12.8.2015 bolo žalobcovi vrátené späť. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy 1.050,46 eur, a to od 31.8.2015 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru), preto žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ku dňu 31.8.2015 bola výška úroku z omeškania 5,05% ročne. Súd teda vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.050,46 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 31.8.2015 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti, týkajúcej sa úrokov, príp. poplatkov, ako aj v časti úroku z omeškania, ktorý žalobca žiadal priznať už za deň 30.8.2015, považoval súd žalobu žalobcu za nedôvodnú, a preto ju v tejto časti zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). Čistý úspech žalobcu v konaní potom predstavoval 53,26% (76,63% - 23,37%) a v tomto rozsahu žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov konania.

2. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti výrokom II. a III. Konštatoval, že bezúročný úver môže byť len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý ma informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovanosť spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov. V spomínanom oznámení sa nenachádzajú žiadne nové údaje, ktoré by mali z pohľadu povinnosti uvádzania obligatórnych zákonných údajov v spotrebiteľskom úvere reálny právny význam. Údaje o dátume splatnosti prvej splátky úveru a periodicite splácania úveru v čase uzatvorenia zmluvy zákonodarca nevyžadoval uvádzať pod sankciou určenia bezúročnosti a bezodplatnosti úveru. Za uvedeného predpokladu teda možno hovoriť o tom, že Oznámenie spresňuje obsah v zmluve už dohodnutých náležitostí, ktoré predstavujú skutočne podstatné zložky právneho úkonu (essentialia negotii), pričom zároveň obsahuje aj ďalšie náležitosti, ktoré však nie sú podmienkou pre platnosť predmetného právneho úkonu. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval predmetné zákonné ustanovenie vyžadujúce uvedenie termínu konečnej splatnosti ako „dátum konečnej splatnosti“. Z jazykového hľadiska ide o dva odlišné pojmy. Požiadavka na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na presnú dátumovú špecifikáciu. V takom prípade by zákonodarca logicky použil slovo „dátum“ (tak, ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“ a pod.). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sú pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to (i) určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, (ii) spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, (iii) spôsobom vyplývajúcim zo Splátkového kalendára, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Podporne dodal, že je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný Súdny dvor EÚ uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II. rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo z jeho strany splnené - žalovaná mala objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej i poslednej splátky úveru (vychádzajúc z počtu splátok a obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru a Splátkového kalendára). V uvedenej súvislosti ide o výkladové pravidlo, ktoré treba v celom rozsahu rešpektovať a skúmať, či tá ktorá náležitosť (aj keby v zmluve nebola uvedená) je spôsobilá vyvolať také účinky, že je možné objektívne usúdiť, že úver je bezúročný. Bezúročným môže úver byť len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie

je spôsobilé objektívne spochybníť rozsah záväzku spotrebiteľa, čo v danom prípade nenastalo. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobe v odvolaní napadnutej časti vyhovie a žalovaného zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania v celom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaná nevyjadřila.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Výrok I. o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 1.050,46 eur s príslušenstvom zostal odvolaním nedotknutý, preto je právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP). Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

5. Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že žalovaná dňa 03.03.2015 požiadala žiadosťou/zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500105918 (ďalej aj „žiadost/zmluva“) žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 1.170 eur, pričom uviedla, že úver bude splácať v 36 mesačných splátkach po 41,40 eur a spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, v sume 68,04 eur. Uvedené údaje v zmluve boli nasledované: celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, bola 1.607,40 eur, RPMN bola určená na 27,02 %, ročná úroková sadzba úveru 17,76 % a priemerná RPMN za úver 34,42 %. Ďalej poskytnutá čiastka revolvingu bola v sume 1.170 eur a celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola 1.607,40 (všetko uvedené v bode 5. žiadosti/zmluvy „Údaje o požadovanom revolvingového typu v EUR“). Žalobca dňa 04.03.2015 doplnil do žiadosti/zmluvy údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to výšku, ktorú stanovil na 1.170 eur s tým, že predmetný úver bude žalovaná splácať v 36 mesačných splátkach a výška mesačnej splátky vrátane úrokov bude 68,04 eur. RPMN bola vypočítaná vo výške 26,87 %, priemerná RPMN bola vo výške 34,42 % a ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 17,76 %. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, bola stanovená na 1.607,40 eur. Predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu stanovil žalobca vo výške 26,87 %. Ročnú úrokovú sadzbu revolvingu ponechal vo výške 17,76 %. Ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania stanovil na 5,05 %. Všetky uvedené údaje uviedol žalobca v bode 6. žiadosti/zmluvy. V bode 7 žiadosti/zmluvy zároveň žalobca uviedol, že po posúdení schopnosti dlžníka a spoludlžníkov splácať požadovaný úver je oprávnený upraviť počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa.

6. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplynulo, že žalobca týmto listom oznamuje žalovanej schválenie úveru vo výške 1.170 eur so splatnosťou v 36 mesačných splátkach po 68,40 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol určený na deň 5.4.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky bol určený na deň 5.3.2018. Periodicita splácania bola určená mesačne vždy k 5. dňu v mesiaci. Celková výška úveru bola stanovená vo výške 1.170 eur, RPMN 26,87 %, priemerná RPMN 34,42 %, úroková sadzba 17,76 %.

7. Odvolací súd zhodne, ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že predmetná zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z oboznámených listín vyplýva, že žalovaná dala žalobcovi písomný návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere na predtlačenom formulári žalobcu nazvaný „Žiadost o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“. V tejto žiadosti žalovaná uviedla požadovanú čiastku úveru, počet splátok úveru, ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, ročnú úrokovú sadzbu úveru, predpokladanú RPMN úveru i priemernú RPMN. Súčasťou návrhu boli aj predtlačené zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalobcu. Žalovaná návrh zmluvy podpísala dňa 03.03.2015. Následne, dňa 04.03.2015, podpísal návrh zmluvy aj žalobca, ktorý do predtlačeneho formuláru „Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere“ v bode 6. uviedol údaje o schválenom revolvingovom úvere, poskytnutú čiastku úveru (úverový limit), splatnosť úveru (počet splátok), ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí žalovaná zaplatiť, poskytnutú čiastku revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu úveru/revolvingu, RPMN úveru i priemernú RPMN, ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom

úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon teda striktne, jasne, zrozumiteľne a bez pochyb vyžadoval, aby termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahovala zmluva o spotrebiteľskom úvere, a nie oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré nie je súčasťou predmetnej zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. je kogentným ustanovením nepripúšťajúcim možnosť iného dojednania účastníkmi zmluvy.

9. Treba zdôrazniť, že samotná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, umožňujúci spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento termín. Žalobca uviedol, že tento údaj sa nachádza v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré je súčasťou zmluvy v zmysle čl. 7 ods.7.1 zmluvných dojednaní. Ak v spotrebiteľskej zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, tak už len z uvedeného dôvodu je potrebné úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na uvedenom závere nič nemení ani „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalobcu, pričom Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná tak veriteľom ako i dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov. Predmetné oznámenie má len charakter informácie veriteľa o schválení úveru adresovanej dlžníkovi, a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany navrhovateľa, teda nie je súčasťou zmluvy o úvere z dôvodu, že táto bola uzatvorená v súlade s čl. 14 žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami.

10. Odvolací súd sa preto v plnej miere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úver, ktorý žalobca poskytol žalovanej, je bezúročný a bez poplatkov, keďže úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomuto záveru postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že v úverovej zmluve, ktorú strany uzatvorili, absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona) dôsledkom čoho je podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

11. Nakoľko bol správny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, správne postupoval súd prvej inštancie keď výrokom II. vo zvyšnej časti (teda po priznaní istiny a zákonného úroku z omeškania žalobcovi výrokom I.) žalobu zamietol. Nakoľko je správny napadnutý výrok II., treba konštatovať i vecnú správnosť závislého výroku III. o trovách konania. Na základe tvrdeného odvolací súd potvrdil napadnuté výroky II. a III. rozsudku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. V odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní jej však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd vyslovil, že žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).